

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

‘Ογδοος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ 'Αθήναι.

Χίλια ὀκτακῆσα κι' ἑννενῆντα ἕνα,
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολύ.

‘Ο Ρωμῆος τὴν ἰσομάδα — μόνον μὴ φορᾶ ἢ βγαίνει.
κι' ὅταν ἔχω ἔξουσία — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητὴς ἢ διγλωσσὴ — γαίε λεκτὰ δὲν ἔχομε,
καὶ ὅταν 'Αθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν,
καὶ εἰς τὴν 'Ελλάδα ὅλην — διγῶς νάζιε κι' ἔντροπὴν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ῥεῖα καὶ δόδεκα καὶ μόνο.

γιὰ τὴ ἕνα ὄμως μὴν — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
Κι' ἕνα ῥόλλο ἔν κρατῆς — ἕνινε συνδρομητῆς,
κι' ὅπως τὸν παρὰ δὲν εἶδει — ἢ τὸν φέε μαῖορο εἶδε.
Γράμματα καὶ συνδρομὰ — ἀπ' ὀθείας πρὸς ἐμὴ.
Γιὰ τὴ σὰρα καὶ τὴ μάρα — κάθε ῥόλλο μὴ δεκάρα.

Τοῦ 'Οκτωβρίου ἕκτη κι' εἰκοστή,
μεταβολὴ καθ' ὅλα θανατοστή.

Τρακόσα πενήντα κι' ὀκτὸ
καὶ θαύμα μαγείας φρικτὸ.

Φασουλής καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νάτος σκέτος.

Π. Καὶ τί ἐστὶ Πνευματισμός ;
Φ. Ἵπομονὴ ὀλίγη.
Π. Ὡς πότε πιά ὑπομονή ;
Φ. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπιγίγει.
Π. Ἀλήθεια ὁμως ἔγινες καὶ σὺ ψευτοφυλλάδα
καὶ θέλεις μὲ τὰ ψέμματα νὰ σείσης τὴν 'Ελλάδα,
κι' ὅπως ὁ κόσμος βεβαίωτ' σου 'σάλεψαν ἢ βίδες
καὶ εἶναι πλάνη μοναχὰ ἐκεῖνα ὅπου εἶδες ;
Φ. Τὸ πᾶν ἀπάτη, Περικλῆ, καὶ ὅ, τι πρᾶγμα κάνεις
δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε ἢ προῖδ' τῆς πλάνης.
Π. Κι' ὅταν πεινώ, βρὲ Φασουλή ;
Φ. Τὸ θέλ' ἢ φαντασία.
Π. Κι' ὅταν μὲ πιάνη κόψιμο ;
Φ. Κι' αὐτὸ πλαναίσθησι.
Π. Λοιπὸν δὲν ζῶ, βρὲ Φασουλή ;

Φ. Βεβαίως, μπεχλιθάνη...
πιστεύεις μόνον ὅτι ζῆς, ἀλλ' ὁμως εἶναι πλάνη.
Κι' ὅπως πιστεύεις ὅτι ζῆς κι' ὑπάρχεις καὶ κινεῖσαι
θάλλῃ καιρὸς ποῦ θὰ θαρρῆς πῶς ζωντανὸς δὲν εἶσαι,
κι' ὁμως ἐγὼ σὲ βεβαίωτ' πῶς τὸν νεκρὸ θὰ κάνης,
κι' ὅπως δὲν ζῆς πραγματικῶς ψευδῶς καὶ θ' ἀποθάνης.
Π. Χωρατατζῆς μοῦ ἔγινες...
Φ. Ποσὸς δὲν χωρατεύω
κι' εἰς ὅ, τι βλέπω πράγματι ὡς πλάνην τὸ πιστεύω,
καὶ μὴ νομίζης ἀληθῶς πῶς ζῶμεν κατ' οὐσίαν,
ἀλλὰ κατὰ ψευδαίσθησιν καὶ κατὰ φαντασίαν,
καὶ οὔτε σὺ δὲν εἶσαι σὺ καὶ οὔτ' ἐγὼ ἐγώ...
ἀδίκως ὁμως κάθουμι καὶ σοῦ μωρολογῶ,
διότι σὺ σὰν κούτσουρο ἀγράμματο ποῦ εἶσαι
μὲ θεωρίας ὑψηλὰς ποτε δὲν συγχινεῖσαι.

Αὐτὰ διδάσκουν, Περικλῆ, σ' ἐμάς τὸ σκυλολόγι
 οἱ σήμερον Πυρρωνισταί, οἱ νῖοι φρενολόγοι,
 ἀν δὲ μὲ κάποιον ἀπ' αὐτοῦς καμμιὰ φορά θελήσης
 περὶ ψευδοῦς καὶ ἀληθοῦς μικρὸν νὰ ὀμιλήσης,
 σταυροκοπιέσαι μὲ τὰ θεῶ καὶ ἀπορεῖς εὐλόγως
 ἀν εἶν' ἐκεῖνος ὁ τρελλὸς καὶ σὺ ὁ φρενολόγος.
 Π. Λοιπὸν ἀλήθεια, Φασουλῆ, ἐπέταξες σ' τὸν Κρόνον;
 Φ. Ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ πέταγμα κι' ἐγὼ σὲ βεβαίωνω.
 Π. Καὶ τί χαμπάρια ἔφερες;
 Φ. Περρουνὸν πολὺ καλὰ.
 Π. Μὰ δὲν μοῦ λές, βρε Φασουλῆ, πῶς πᾶν ἀπόμαλά;
 Φ. Ἐνῶ κι' ἐκεῖ περίεργα ἐπισυμβαίνουν τόσα
 κάθε Κρονίδης φαίνεται πῶς τάχει τετρακόσα,
 καὶ χάρουν, θεία χάριτι, πρὸς τὸ παρὸν ὕβριαν
 χωρὶς ν' ἀκούονται παντελῶς εἰς τὴν φρενολογίαν.
 Μαθόντες ὅμως ἀπ' ἐμέ, τὸν ποῦρον Ἀθηναίων,
 πῶς Ἵπουργεῖον θὰ γενῆ Συγκοινωνίας νέον,
 ἠλάλαξαν περιχαρεῖς «ἡ γῆ πυρὶ μυχθίτω,
 εὖοι! εὖοι! εὖοι! τὸν Ὁδοῶρη καὶ τὸ Κορδόνι ζήτω»,
 κι' ἕνας τοῦ Κρόνου Ἡρακλῆς καὶ πρῶτος νταγαλαρὰς
 μοῦ ἔδωσε καταπαχιαῖς ἐκ τῆς πολλῆς χαρᾶς,
 διότι τώρα ποῦ κι' ἔδω πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος
 θὰ συστήθῃ ἐπίσημος Συγκοινωνίας κλάδος,
 ἰλιπς ὑπάρχει, Περικλῆ, σ' τὴν πάροδο του χρόνου
 πῶς θὰ συγκοινωνήσωμεν καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ Κρόνου.
 Π. Τί ἄλλο;
 Φ. Κατεθαύμασα τὴν ἐκλαμπρόν των σφαιραν,
 τοὺς εἶπα δὲ πῶς ἡ Βουλῆ θ' ἀνοίξῃ τὴν Δευτέραν,
 πῶς συμπουλιτευόμενοι δὲν ἔφθασαν πολλοὶ
 ἀν καὶ ὁ Ὁδοῶρηκτος τῶν ἐν βίᾳ τοὺς καλῆ,
 καὶ ὅτι Πρόεδρος Βουλῆς θὰ γίνῃ Κουδουνάτος
 ὁ Βαλασαμάκης, ὁ Μπασιάς, ἢ ἄλλος Κορδονάτος.
 Π. Ὡστε ἀλήθεια πῶς πετάς σ' τὰ ὕψη, Φασουλῆ;
 Φ. Ἐγὼν ἐσάγως, ἀδελφέ, κατήντησα πουλί,
 καὶ τοῖου τοῖου κελαιδῶ καὶ τρώγω καναθοῦρι
 κι' ἀπὸ ὕψηλα περιφρονῶ τὴν ἀσχημὴ σου μούρη.
 Τὸ πρόσωπόν μου, Περικλῆ, διάφορον τὸ δείχνω,
 ἄλλος ἐξ ἄλλου γίνομαι καὶ ὅτι θέλω ρίγνο,
 τραπέζια, πιάνα, σίδερα, τοῦ μούστου τὰ βαρέλια,
 καὶ οἱ τρελλοὶ κι' οἱ φρόνιμοι ξεραίνονται σ' τὰ γέλοια.

Π. Ἐσὸ ἔμπορεῖς, βρε Φασουλῆ, νὰ ρίξεις κι' Ἵπουργεῖον;
 Φ. Μεγάλᾳ ἐκατόρθωσε ὡς τώρα ἡ μαγεία.
 Π. Μὰ δὲν ἔμπορῶ, μωρέ, κι' ἐγὼ νὰ κάμω κάτι τί;
 Φ. Φθάνει νὰ θέλῃς μοναχὰ, κανεῖς δὲν σὲ κρατεῖ.
 Π. Γιὰ πῆς μου...
 Φ. Πρὸς τὰ Πνεύματα τὴν προσοχὴν σου τρέψαι
 καὶ μὲ τὰ θεῶ τὰ μάτια σου τὸν ἀραλὸ σου βλῆψαι,
 κι' ἀν κατορθώσῃς νὰ γενῆς καὶ σὺ ὀμφαλοσκόπος
 ἔμπορεῖς νὰ κάμῃς θαύματα ταγέως καὶ ἀκόπως,
 κι' ἀπαλλαγθεῖς ἀπὸ τῆς γῆς τὸς πόνους καὶ τὰ βάρη
 νὰ ὑψωθῆς στὸν Σείριο, στὸν Κρόνον καὶ σ' τὸν Ἄρη.
 Π. Ἄλλ' ὅμως τόρα εἰμπορεῖς ἰμπρός μου νὰ πετάξῃς;
 Φ. Ἄκους ἐκεῖ ἀν εἰμπορῶ, ἀλλὰ νὰ μὴν τρομάξῃς.
 Π. Ἄ! μὰ!
 Φ. Ἰδοῦ!.. ἐπέταξα... πηγαίνω πρὸς τὸν ἥλιον
 ἀλλὰ φυλάξου, Περικλῆ, κι' εἶμαι πτηνὸν εὐκοίλιον.
 Π. Ὡ θαῦμα ὑπερφυσικόν!.. μωρὲ μὰ τείναι τοῦτα;
 Φ. Νὰ πῆς πολλοὺς προσκυνησμοὺς ἐκ μέρους μου σ' τὸν
 κι' ἴσως πετάξω μιὰ φορά ἐν μέσῳ τοῦ ἀπείρου [Συγούρι]
 σηκώνων καὶ δόλοκληρον τὸ σπῆτι τοῦ Φαλήρου.
 Π. Σὰν ἔχῃς τὸσην δύναμιν καὶ σπήτια νὰ σηκώσῃς
 δὲν εἰμπορεῖς σ' τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον νὰ τρυπώσῃς
 σ' τὴν Ἐθνικὴν τὴν Γράμψα καὶ σ' τοῦ Ταιγγροῦ τὴν κλάσση;
 Φ. Αὐτὸ ἐστράφ' ἡ σκέψις μου καὶ ἡ φροντίς μου πᾶσα
 ἀν δὲ κι' αὐτὸ κατορθωθῇ τὸ θαῦμα, Περικλέτο,
 εἰς κόρακας ὁ μάρσιπος διὰ παντὸς ἐρρέτω.
 Π. Κατέβα κάτω, μασκαρὰ...
 Φ. Πετῶ εἰς τὸν ἀέρα...
 «στὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς θὰ ε' ὑρῶ τὴν Δευτέρα
 ν' ἀκούσωμεν ὁ Ὁδῶρος τί λόγο θὰ μᾶς βγάλλῃ
 καὶ τί θὰ ποῦν οἱ Ἐρμᾶνοι κι' οἱ Ρῶσοι κι' Ἀγγυλογάλοι»
 Π. Κατέβα κάτω, κότσυφα, καὶ πάψε πιά τὰ μάγια. [λοιπὸν]
 Φ. Τσίρ, τσίου, τσίου, τσίου, τσίρ...
 Π. Τώρα θὰ ὀδῆς, κανάγια.

(Ὁ Περικλῆς μὲ δίκανο τουφέκι σημαδεύει
 καὶ τοῦ πετῶντος Φασουλῆ τὰ πσινὰ σκοπεύει,
 ἀλλὰ ὁ μάγος Φασουλῆς πετῶ σὰν τὸν σπουργεῖον
 καὶ καταβρέχει ἐξαφνα τοῦ Περικλῆ τὴν μύτη.)

Κάτι ποῦ ἐνδιαφέρεται
 τοῦ Ρῶμου μας τὸ κεμερί.

Ὁ Φασουλῆς Φιλόσοφος, ὁ πέμπτος μας ὁ τόμος,
 ἐκδίδεται μεθαύριον τὰ μάλα φιλοκαλῶς
 μὲ σύστημα διάφορον, ποῦ θὰ σᾶς πιάσῃ τρόμος,
 τοῦ χρόνου δ' ὡς συνέχεια θὰ ἐκδοθῇ κι' ὁ ἄλλος.

Ὁ Φασουλῆς περὶ πολλῶν σφαιρῶν ἰδέας δίδει,
 καὶ τοῦτο τὸ περίεργον κι' ἐκκεντρικὸν βιβλίον
 πωλεῖται σ' τὸ Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη
 καὶ σ' τῆς Ἐστίας τῆς γνωστῆς τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ὁ Φασουλῆς Φιλόσοφος μὲ γλώσσης εὐτροφίαν
 ἐκμηδενίζει σύμπαντος τοῦ κόσμου τὴν σοφίαν
 καὶ ὡς πτωχὸς τῶ πνεύματι πρὸ τῶν πνευμάτων στέκει...
 τιμὴ τοῦ τόμου τρεῖς δραχμαῖ... κοιμένο τοῦ γελέκι.